EY Future Consumer Index: consumatorii revin în magazinele fizice pentru interacțiunea directă, chiar dacă tehnologia și inteligența artificială revoluționează cumpărăturile online

- **57% dintre consumatori își doresc să vadă, să atingă și să evalueze articolele înainte de a le cumpăra**
- **55% dintre consumatori sunt preocupați de creșterea costului vieții, ceea ce face ca 72% să se concentreze mai mult asupra raportului calitate-preț**
- **66% dintre consumatori consideră că produsele sub marcă proprie sunt la fel de bune ca alternativele de brand, 38% dintre aceștia neavând planuri de a trece la produse de brand**

Un procent de 32% dintre consumatori declară că își doresc interacțiunea personală pe care doar cumpărăturile în magazinele fizice o pot oferi, în pofida faptului că tehnologia transformă procesul de achiziție, facilitând tot mai mult cumpărăturile online, pe rețelele sociale, prin aplicații și în jocuri, potrivit celei mai recente ediții a raportului EY Future Consumer Index (FCI), care a sondat peste 23.000 de consumatori, din 30 de țări.

Oamenii se întorc în magazinele fizice din motive pe care doar investițiile în inteligența artificială (AI) și tehnologie nu

le pot satisface. 57% dintre cumpărătorii intervievați spun că vor să vadă, să atingă și să evalueze articolele înainte de a le achiziționa și 68% doresc sfaturi de specialitate cu privire la achizițiile cu valoare ridicată, pentru a se asigura că fac alegeri în deplină cunoștință de cauză. Un alt semn pentru preferința vizitelor în magazinele fizice este faptul că 61% dintre consumatori au afirmat că ar merge la un magazin pentru o promoție care nu este disponibilă online.

Raportul indică faptul că, deși 68% dintre consumatori nu au o problemă în a primi și a avea încredere în ofertele și promoțiile personalizate de inteligența artificială, 49% dintre aceștia sunt nemulțumiți de chatboții inteligenți, care nu sunt eficienți în a răspunde la solicitările de informații. Alți 33% dintre consumatori sunt îngrijorați de faptul că recomandările generate de inteligența artificială favorizează produse sau mărci care ar putea să nu fie în interesul lor.

Îmbinarea tehnologiei cu interacțiunea personală pentru a îmbunătăți experiența clienților

Având în vedere aceste provocări, raportul sugerează că acele companii care interacționează direct cu consumatorii trebuie să combine interacțiunea în persoană cu tehnologii complementare. Inteligența artificială are potențialul de a îndruma consumatorii către achizițiile dorite, dar succesul brandurilor și al retailerilor rezidă în găsirea echilibrului perfect: angrenarea clienților la momentul potrivit cu un mesaj sau o ofertă cu care aceștia rezonează și în care au încredere.

Raportul relevă că există, de asemenea, un deficit în materie de servicii de asistență a clienților în procesul de cumpărături digitale, iar acesta nu poate fi rezolvat doar prin tehnologie. De exemplu, 26% dintre respondenți afirmă că obținerea unei rambursări sau efectuarea unui schimb reprezintă o sursă de nemulțumire, atunci când fac cumpărături online, iar pentru 30% dificultatea de a intra în contact cu

un operator de asistență a clienților și serviciile deficitare de asistență pentru clienți ocupă, de asemenea, un loc fruntaș. Acest lucru evidențiază necesitatea critică a unei abordări mai integrate, care să combine tehnologiile avansate cu un element uman solid pentru a aborda și soluționa în mod eficient nemulțumirile clienților.

„Datele din EY Future Consumer Index ne indică o revenire a consumatorilor la interacțiunea directă în magazinele fizice, cu 57% dintre respondenții la nivel global dorind să vadă și să atingă produsele înainte de achiziție, o tendință care se aliniază cu preferințele consumatorilor români pentru oferte valoroase și decizii de cumpărare prudente", explică **Georgiana Iancu**, Partener, coordonator al practicii de Impozite indirecte și liderul sectorului de Retail şi Produse de Consum, EY România. „În timp ce 66% dintre consumatorii globali consideră produsele sub marcă proprie la fel de bune ca produsele de brand, în România, observăm un comportament similar, determinat de nevoia de economisire și acordarea unei mai mari atenții raportului calitate-preț. Această preocupare a consumatorului român ar trebui să reprezinte un reper important pentru definirea strategiei jucătorilor din retail și bunuri de larg consum. Această aliniere între tendințele locale și cele globale subliniază, de asemenea, nevoia de a echilibra inovația digitală cu interacțiunea personală, pentru a satisface cerințele consumatorilor într-un peisaj de retail dinamic."

Consumatorii de la domiciliu investesc în experiențe

În timp ce consumatorii revin în magazinele fizice pentru achizițiile de valoare mare, studiul EY a relevat că rolul locuinței ca centru al consumului continuă să crească. După pandemie, tot mai mulți consumatori s-au îndepărtat de serviciile horeca și de serviciile digitale de streaming și sunt mai puțin interesați să adopte ultimele tendințe, cheltuind mai puțin pe livrări de alimente (38%), servicii de streaming (35%), articole de modă (35%), produse cosmetice

(37%) și produse electronice de larg consum (41%). În schimb, mulți adoptă un stil de viață mai pragmatic, 68% dintre respondenți intenționând să reevalueze modul în care își petrec timpul cu lucrurile pe care le apreciază cel mai mult: de exemplu, 31% intenționează să își petreacă timpul liber acasă în compania prietenilor și aproape jumătate (47%) intenționează să gătească mai mult acasă, comparativ cu 29% și, respectiv, 39% anul trecut pe vremea aceasta.

Această preferință pentru experiențele la domiciliu în detrimentul horeca este o reacție la presiunile inflaționiste susținute care au continuat să pună la încercare bugetele gospodăriilor. Studiul arată că 85% dintre consumatori sunt preocupați de finanțele lor, iar 72% vor pune accent în viitor pe raportul calitate-preț, în special în ceea ce privește accesibilitatea alimentelor și a altor produse de bază.

Această tendință nu se limitează la categoriile demografice mai în vârstă (Generația X și *baby boomers*), 38% dintre aceștia intenționând să petreacă mai mult timp acasă. Peste două cincimi (43%) din generațiile mai tinere (Generația Z și milenialii), adesea percepute ca fiind cele mai sociabile, adoptă și ele această tranziție către activități mai personale în cadrul locuinței. Conform studiului EY, mai bine de jumătate (54%) dintre consumatorii tineri intenționează să gătească mai mult acasă, în timp ce 37% intenționează să petreacă timp acasă alături de prieteni.

Popularitatea brandurilor proprii este în creștere

Criza costului vieții și presiunile inflaționiste au avut, de asemenea, un impact asupra preferinței consumatorilor pentru brandurile proprii în detrimentul produselor de marcă. Deși inițial aproape o treime dintre consumatori (28%) au recunoscut că au preferat să cumpere produse de marcă proprie în detrimentul produselor de brand ca reacție la creșterea costurilor, studiul a evidențiat faptul că această tendință a devenit un obicei constant, 66% dintre respondenți considerând

că aceste alternative mai puțin costisitoare satisfac nevoile la fel de bine ca și alternativele de brand, iar 38% nu intenționează să revină la produsele de brand.

În mod semnificativ, studiul arată, de asemenea, că această tendință nu se manifestă exclusiv în cazul categoriilor cu venituri medii și mici. Consumatorii cu venituri mai mari intenționează să cumpere branduri proprii în viitor și iau în considerare acest lucru pentru toate categoriile de produse, printre care alimente proaspete (60%), produse pentru casă și de curățenie (56%), alimente ambalate (52%), îmbrăcăminte, încălțăminte și accesorii (49%), produse de îngrijire personală (49%) și produse de frumusețe și cosmetice (39%).

Potrivit studiului EY, retailerii încearcă din răsputeri să profite de această oportunitate prin promovarea agresivă a mărcilor proprii, prin plasarea acestora pe rafturi la nivelul ochilor și în locuri cu vizibilitate mare și prin creșterea gamei de produse pe care le oferă. În loc să se limiteze la a concura cu produsele de brand la un preț mai mic, aceștia oferă o gamă largă de opțiuni de produse marcă proprie și analizează datele obținute la punctele de vânzare, pentru a identifica tendințele în fazele incipiente, ceea ce înseamnă că sunt într-o poziție puternică pentru a reacționa la modelele de achiziție și nevoile consumatorilor. Cu cât comercianții cu amănuntul sunt mai aproape de consumator, cu atât au mai multă putere de a personaliza.

Cea mai recentă ediție a studiului EY Future Consumer Index este disponibilă la: ey.com/FCI14

Săptămâna de muncă de patru zile în România: cum o aplicăm și avantajele sale

Autori: Anca Atanasiu, Avocat, Senior Managing Associate, Băncilă, Diaconu și Asociații SPRL

Ana Flueran, Avocat, Senior Associate, Băncilă, Diaconu și Asociații SPRL

În domeniul dinamic al forței de muncă, căutarea echilibrului între viața profesională și cea personală a condus la noi forme de organizare a programului de muncă care să corespundă nevoilor moderne, atât ale angajatorilor, cât și ale salariaților. Printre soluțiile în discuție este săptămâna de muncă de patru zile, cu menținerea drepturilor salariale.

Această nouă potențială abordare a structurării programului de muncă depășește deja cunoscutele aranjamente de muncă flexibile, cum ar fi telemunca, reglementată în România de Legea 81/2018 privind reglementarea activităţii de telemuncă. Săptămâna de patru zile reprezintă o viziune mai largă a flexibilității, cu avantaje multiple atât pentru salariați, cât și pentru angajatori.

Cadrul legislativ existent

În România, au existat mai multe încercări legislative de a introduce o săptămână de muncă de patru zile, cu propuneri apărute în 2016, 2017 și, cel mai recent, în 2022. Cu toate acestea, inițiativele respective au omis să ia în considerare un aspect: legislația națională existentă oferă deja un cadru legal pentru implementarea unui astfel de program de muncă.

Deși programul standard de muncă este înrădăcinat în mentalitatea colectivă – 8 ore pe zi, 5 zile pe săptămână, cu

48 de ore consecutive de odihnă – Codul Muncii din România permite și o distribuție inegală a orelor de muncă, adaptată cerințelor specifice ale fiecărui loc de muncă.

Conform Codului Muncii, modul concret de stabilire a programului de lucru inegal în cadrul săptămânii de lucru de 40 de ore, precum şi în cadrul săptămânii de lucru comprimate, va fi negociat prin contractul colectiv de muncă la nivelul angajatorului sau, în absenţa acestuia, va fi prevăzut în regulamentul intern. Totodată, pentru a putea fi implementat acest program de lucru, trebuie precizat în mod expres în cuprinsul contractului individual de muncă, fie de la începutul raportului de muncă, fie ulterior, prin încheierea unui act adițional.

Proiectele legislative care au fost propuse prevedeau un scenariu în care salariații lucrează 10 ore pe zi timp de 4 zile, cu un repaus de 3 zile. Aceasta este doar o interpretare a conceptului săptămânii de muncă de patru zile, care cuprinde, de fapt, o varietate de modele concepute pentru a satisface nevoile diverse ale angajatorilor și ale forței de muncă.

Explorarea modelelor săptămânii de muncă de patru zile

Modelele care pot fi avute în vedere pentru acest program de lucru flexibil pot îmbrăca următoarele forme și nu numai:

- **Săptămâna de muncă de 4 zile**: Acest model propune o reducere de 20% a săptămânii de muncă standard de 40 de ore, prin eliminarea unei zile de muncă, cum ar fi vineri (practic, timpul de muncă săptămânal este de 32 ore).
- **Săptămâna de muncă de 4,5 zile**: În acest aranjament, salariații pot beneficia, de exemplu, de o jumătate de zi sau o zi întreagă liberă la fiecare două săptămâni.
- **Săptămâna de muncă comprimată, de 4 zile**: Această abordare presupune ca timpul de muncă să nu fie redus,

iar orele de muncă să fie distribuite pe parcursul a patru zile de muncă (de exemplu, de luni până joi salariații lucrează 10 ore pe zi și vineri este zi liberă).

Deși cadrul legal românesc existent permite implementarea săptămânii de muncă de patru zile, este important ca angajatorii să respecte, de asemenea, și celelalte reglementări obligatorii referitoare la timpul de muncă și de odihnă. Acest lucru include asigurarea faptului că salariații beneficiază de o perioadă de odihnă de nu mai puțin de 12 ore consecutive între două zile de muncă și un minim de 8 ore pentru munca în schimburi.

Situația la nivelul Uniunii Europene

Din februarie 2022, Belgia a aprobat la nivel legislativ săptămână de muncă de patru zile. Salariații belgieni au opțiunea de a comprima orele lor cu normă întreagă în patru zile, fără nicio reducere a salariului. Cu toate acestea, acest lucru nu se traduce prin mai puține ore de lucru; pur și simplu înseamnă gruparea orelor de muncă obișnuite în mai puține zile. În ciuda acestei legislații progresive, adoptarea printre lucrătorii belgieni a fost relativ lentă momentan.

Între timp, Germania a devenit cel mai recent teren de testare pentru săptămâna de muncă de patru zile, cu un proiect pilot care a început în luna februarie a acestui an. Acest proiect ambițios implică 45 de companii active în diverse industrii, toate explorând beneficiile și provocările potențiale ale acestui nou program de lucru.

Avantajele unei săptămâni de muncă scurte

Pentru angajatori, săptămâna de muncă scurtă poate contribui la îmbunătățirea atractivității lor pe piața muncii și ajută la recrutarea celor mai bune talente.

Această formă de organizare a programului de muncă poate

contribui chiar la crearea unui mediu care favorizează creativitatea și inovația, unde salariații sunt motivați să caute modalități de a îmbunătăți eficiența și de a contribui cu soluții inovatoare la locul de muncă.

Pentru salariați, săptămâna de muncă de patru zile poate duce la creșterea bunăstării acestora, deoarece oferă mai mult timp pentru odihnă, o satisfacție mai mare în muncă, reducerea epuizării și a expunerii la boli profesionale.

Concluzii

Cadrul legislativ actual din România oferă suficiente pârghii pentru implementarea săptămânii de muncă de patru zile. **Legislația existentă este suficient de flexibilă, permițând companiilor autonomia de a-și adapta programele de muncă în concordanță cu nevoile lor operaționale și circumstanțele economice.**

Modelul săptămânii de muncă de patru zile nu trebuie să fie o soluție universală. Angajatorii pot alege să o aplice ca o politică generală sau având caracter sezonier (de exemplu, pe timpul verii). Alternativ, modelul poate fi aplicat doar anumitor categorii de salariați sau departamente, în funcție de specificul activității.

Decizia de a implementa o săptămână de muncă scurtă revine în cele din urmă fiecărei societăți în parte și este esențial ca o astfel de decizie să fie luată după o considerare atentă a activităților specifice societății și a impactului potențial al unei astfel de decizii.

Noua procedură pentru aplicarea e-Transport: schimbări și clarificări esențiale pentru companiile care fac raportări

Cristina Săulescu, Partener Cabot Transfer Pricing

Sistemul e-Transport are, din luna iulie, o nouă procedură de aplicare, cea veche fiind eliminată și înlocuită integral. Deși noua procedură menține majoritatea prevederilor anterioare, pe care doar le extinde astfel încât să acopere și transporturile internaționale de mărfuri, ea introduce totuși și completări, actualizări și funcționalități noi, care nu existau în reglementarea precedentă.

Agenția Națională de Administrare Fiscală și Autoritatea Vamală Română au publicat Ordinul comun nr. 1.337/1.268/2024 care aprobă o procedură nouă pentru utilizare şi funcţionare a sistemului naţional privind monitorizarea transporturilor de bunuri RO e-Transport. Aceasta înlocuiește procedura anterioară stabilită prin Ordinul ANAF nr. 2.545/2022, abrogat în prezent. Noua procedură se aplică din luna iulie și aduce câteva modificări și clarificări importante pentru companii.

Pentru transporturile naționale, regulile de raportare rămân în mare parte la fel, noutatea fiind mai degrabă extinderea lor către transporturile internaționale de mărfuri, incluse și ele în sfera de raportare e-Transport din acest an. Astfel, noua procedură stabilește că pentru transporturile internaționale de mărfuri se vor face raportări pentru toate bunurile transportate, indiferent dacă sunt riscante sau nu din punct de vedere fiscal, dar trebuie îndeplinite aceleași

criterii de semnificație stabilite și pentru transporturile naționale – vehiculele sunt vizate de obținerea codului UIT dacă au o masă maximă tehnic admisibilă de minimum 2,5 tone și sunt încărcate cu bunuri cu o masă brută totală mai mare de 500 kg sau o valoare totală mai mare de 10.000 de lei, aferente cel puțin unei partide de bunuri care face obiectul transportului.

Noua procedură aduce și o serie de precizări importante legate de transporturile multimodale, stabilind că, dacă bunurile pentru care există obligația de raportare în Sistemul RO e-Transport sunt transportate la nivel național cu mijloace de transport din mai multe categorii (naval, feroviar, aerian, rutier etc.), în Sistemul RO e-Transport se va declara numai componenta de transport rutier. În asemenea situații, locul de încărcare, respectiv descărcare, va fi considerat locul în care vehiculul de transport rutier va prelua sau preda bunurile transportate.

Alte completări ale procedurii față de versiunea anterioară vizează o serie clarificări și precizări necesare pentru a gestiona tot felul de situații punctuale care apar frecvent în cazul transporturilor rutiere. Spre exemplu, apare mențiunea că, în cazul operațiunilor de import, valoarea bunurilor declarate este valoarea înscrisă în factura externă și se clarifică necesitatea codurilor UIT în situațiile în care bunurile nu sunt recepționate sau sunt recepționate parțial și trebuie returnate.

Astfel, procedura stabilește că bunurile nerecepționate vor reveni în depozitul de încărcare sau în cel mai apropiat depozit al expeditorului în baza codului UIT inițial, în timp ce pentru bunurile care au fost recepționate și pentru care se face un retur ulterior, va fi necesară obținerea unui cod UIT nou de către partea care returnează bunurile (returul ulterior fiind considerat că formează o nouă partidă de bunuri). Similar, în cazul unui transport internațional de bunuri având furnizor din România, returul ulterior al bunurilor care au

fost recepționate formează o nouă partidă de bunuri pentru care este necesară obținerea unui cod UIT nou de către furnizorul inițial.

Noua procedură introduce și opțiunea de confirmare a datelor declarate în sistem după obținerea codului UIT. Mai exact, funcționalitățile nou-introduse în sistemul e-Transport permit ca un utilizator să selecteze, după caz, una dintre următoarele variante referitoare la un transport: ”Confirmat”, ”Confirmat parțial” sau ”Infirmat”, dar și să facă precizări suplimentare în legătură cu transportul în câmpul de date ”Comentariu confirmare”.

Noi clarificări apar și legat de transportul bunurilor cu risc fiscal ridicat comercializate în sistemul cash and carry. Procedura precizează că pentru astfel de produse, pe care clientul le alege de pe raft, le plăteşte la casele de marcat şi le transportă în nume propriu, nu există obligații de raportare în sistemul RO e-Transport.

Un set complet nou de prevederi stabilește regulile pentru monitorizarea în timp real a transporturilor, obligație care a devenit imperativă din iulie. Monitorizarea se va putea face fie prin GPS-uri automate care permit transmiterea automată a datelor de poziționare către serverele ANAF – pentru vehiculele care sunt dotate cu astfel de sisteme, fie prin telefoane mobile pe care s-a instalat aplicația e-Transport și care trebuie activată de conducătorul auto înainte de începerea transportului și dezactivată după livrare, când transportul s-a încheiat, sau după părăsirea teritoriului național.

Între euforii și amenințări | Luisiana Dobrinescu

La mijlocul lunii iunie 2024, Bucureștiul a găzduit Conferința de TVA. Cea de-a doua ediție a evenimentului s-a desfășurat pe parcursul a două zile, pe 17 și 18 iunie 2024, aducând în prim-plan experți de renume din România și Europa.

Cele 12 prezentări ale avocaților și consultanților fiscali români, cu un ridicat nivel tehnic, au fost urmate de trei discursuri remarcabile ale invitaților internaționali: Rita de la Feria, Patrice Pillet și Tiina Ruohola.

Aș începe cu discursul memorabil al Ritei de la Feria, privitor la psihologia plății taxelor și impozitelor. În stilul său oratoric inconfundabil, Rita de la Feria a afirmat că, deși este în firea umană de a se erija de la această povară, în lipsa acestora, nu putem vorbi despre proiecte de infrastructură și orice alt tip de servicii publice. A fost un discurs al Ritei convingător și, din punctul meu de vedere, emoționant, pregătit cu delicatețe, pentru capitala țării europene cu cel mai mare deficit de TVA.

Tiina Ruohola a prezentat câteva modele de conduită ale autorităților fiscale din țările nordice, care au condus la o relație eficientă cu contribuabilii, atât din punctul de vedere al operativității acțiunilor acestora, cât și din perspectiva colectării TVA (și nu numai) la bugetul de stat. În acea parte de Europă, a fi în permanență aproape de contribuabil este văzută ca premisa necesară a conformării voluntare a acestuia.

Patrice Pillet, șeful diviziei de TVA din cadrul Comisiei Europene, a prezentat propunerile unor modificări de amploare ale Directivei de TVA, în sensul simplificării procedurilor administrative în cadrul comerțului intracomunitar cu bunuri

și servicii, dar și în sensul eliminării concurenței neloiale remarcate la nivelul serviciilor de cazare și transport de pasageri.

Am plecat cu euforia unei misiuni nobile, aceea a încurajării conformării voluntare, în special în contextul în care noi, cei de acolo, nu făceam parte nici din categoria defavorizată a persoanelor cu venituri mici, care au nevoie de sprijin pentru a accesa bunuri și servicii, nici din aceea a oamenilor care nu ar avea un cuvânt de spus mai departe.

Am plecat cu euforia bunei credințe…

Urma să revin rapid cu picioarele pe pământul balcanic, întrucât politicieni care nu au avut ocazia de a asculta discursuri motivaționale precum cele de mai sus au considerat oportun să introducă măsuri de forță: obligații suplimentare privind e-factura și un nou concept, decontul de TVA precompletat. Toate acestea, fără a fi rele prin ele însele, presupuneau sancțiuni imediate, în lipsa oricărei perioade de testare și cel mai rău, fără nicio consultare consistentă a mediului privat. Și iată cum, în mai puțin de 3 zile, unii și aceiași oameni care primiseră misiunea nobilă a încurajării voluntare, au fost puși în ipostaza de a-și proteja clienții împotriva unei abordări agresive a autorităților fiscale.

După amenințări cu proteste din partea contabililor, condimentate cu discursuri pe alocuri ieșite în decor, ordonanța de urgență care adusese respectivele modificări a fost modificată…de urgență.

Din păcate, luna iulie a debutat cu un puseu de abuzuri ale acelorași organe fiscale, care, într-un comunicat de presă din 5 iulie, s-au lăudat cu amenzi și confiscări de peste 20 milioane lei, aplicate în doar 3 zile de controale ale declarațiilor în sistemul RO-transport.

Comunicatul ANAF s-a concentrat exclusiv pe sume, fără a avea un minim interes în a identifica și transmite câte dintre

aceste zeci de milioane au fost aplicate contribuabililor care manifestau un risc de fraudă. Cum cele 20 de milioane nu reprezintă producție la hectar sau într-o fabrică, ci sume confiscate de la contribuabili care stau în câmpul muncii, nu văd niciun motiv de laudă.

Această procedură RO e-transport care presupune obligativitatea ca, la momentul trecerii punctului de frontieră cu România, să se genereze un cod electronic de identificare a transporturilor, nu există în alte state. Fiind complet necunoscută operatorilor internaționali de transport, aceștia trec punctele de frontieră fără a avea nicio idee despre faptul că destinatarii români ai mărfurilor pierd întreaga contravaloare a acestora în lipsa respectivului cod.

Este inadmisibil ca o astfel de sancțiune a confiscării să se aplice în condițiile în care nu există nicio suspiciune de fraudă!

Este inadmisibil ca un stat să considere că o astfel de conduită bazată strict pe forță poate forma mentalități care vor genera în viitor conformare voluntară! Condamnabil mod de a fi aproape de contribuabil!

Am început luna iulie sub amenințarea relei-credințe…

*Acesta este Editorialul nr. 3/2024 al Revistei Tax Magazine. Mai multe detalii despre abonare găsiți **aici**.*

Tax Magazine Nr. 3 – mai –

iunie 2024

Sumar Tax Magazine Nr. 3/2024

Cuprins | Table of contents

Editorial

Luisiana Dobrinescu – Între euforii și amenințări

De actualitate

Țuca, Zbârcea & Asociații Tax – Buletin fiscal

Georgiana Iancu, Cristina Galin – Decontul de TVA față în față cu Decontul precompletat de TVA: încă 6 luni la dispoziție pentru calibrarea RO e-TVA, de la 1 ianuarie 2025

Alina Andrei – Noua reclasificare fiscală a companiilor a devenit aplicabilă de la 1 iulie. ANAF a publicat listele actualizate cu contribuabili

Cristina Săulescu – Radiografie pentru e-TVA. Cum va funcționa până la urmă sistemul deconturilor precompletate – termene, proceduri și sancțiuni

Filip Justin Cucu – Contabilizarea impozitelor minime pe cifra de afaceri. Care sunt regulile stabilite de Ministerul Finanțelor pentru companii

Georgiana Iancu, Sînziana Radu – RO e-Transport la 1 iulie 2024: câteva clarificări utile pentru agenții economici, titulari sau nu ai unui certificat AEO

Mihai Petre, Cosmin Dincă – Seria de facilități acordate companiilor care dețin certificarea AEO se extinde și pe aria RO e-Transport: AEO scutiți de amenzi încă 6 luni

Impozite directe

Mirela Păunescu – Impactul schimbării regimului de impozitare de la microîntreprindere la plătitor de impozit pe profit asupra veniturilor asimilate salariilor obținute din utilizarea vehiculelor

Andreea Artenie, Adelina Raportaru, Adelina Ursățeanu – Se confirmă și la nivel național optica trasată de CJUE în privința regimului de taxare a serviciilor medicale de medicina muncii

Procedură fiscală
George Trantea – Specificități fiscale în etapa executării silite
Marilena Ene – *P*rotecția drepturilor omului în cauzele de drept fiscal. Analiza jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene
Valentin Alangiu – Sistemul RO e-Transport – o analiză completă
Jurisprudență fiscală națională
Viorel Terzea – Sinteză de jurisprudență fiscală națională
Jurisprudența fiscală a instanțelor europene
Sinteza hotărârilor în materie fiscală pronunțate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în perioada mai-iunie 2024

Noi reglementări în materia bonurilor fiscale

Autor: Anda Diaconescu, Avocat Asociat la Biriș Goran SPARL

În data de 21 iunie 2024 a fost publicată în Monitorul Oficial Ordonanța de Urgență nr. 69/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul gestionării și implementării sistemului național privind factura electronică RO e-Factura și al aparatelor de marcat electronice fiscale, precum și pentru alte măsuri fiscale **(„OUG nr. 69/2024”).**

Pe lângă noi reglementări în materia sistemului RO e-Factura, **ordonanța prevede aspecte relevante în ceea ce privește bonurile fiscale.**

Astfel, bonurile fiscale vor trebui să conțină, în plus față de ce elementele deja obligatorii, **numărul de identificare al bonului**.

De asemenea, o altă schimbare semnificativă este **că pe**

bonurile fiscale va trebui menționat codul de identificare fiscală al beneficiarului, **la cererea acestuia**. Anterior intrării în vigoare a acestor noi prevederi, bonul trebuia să conțină, la cererea beneficiarului, codul de înregistrare în scopuri de TVA al acestuia.

Suplimentar, actul normativ introduce și obligativitatea tipăririi pe bonurile fiscale și a unor coduri QR care să conțină **data** și **ora emiterii documentului**, **numărul de identificare al bonului fiscal**, precum și **seria fiscală a aparatului de marcat**. Astfel, conform noilor prevederi, aceste elemente se vor regăsi pe bonul fiscal atât tipărite cu litere și cifre, cât și sub formă de cod QR.

Nerespectarea acestor condiții nou introduse conduce la sancționarea companiilor cu amenzi cuprinse între 2.000 și 4.000 de lei.

Potrivit autorităților, introducerea elementelor suplimentare pe bonul fiscal în format QR facilitează preluarea automată de date de către aplicații informatice, în vederea verificării de către contribuabili, inclusiv de pe dispozitive mobile, a realității emiterii, cu un aparat de marcat fiscalizat, a bonurilor fiscale primite de la operatorii economici.

Teoretic, măsura intră în vigoare imediat, însă autoritățile au prevăzut o perioadă de tranziție de doi ani pentru casele de marcat care nu au capacitatea tehnică să tipărească aceste informații sub formă de cod QR. Astfel, companiile trebuie, în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, fie să actualizeze sistemele caselor de marcat, fie să le înlocuiască cu unele noi. Neajunsurile tehnice al caselor de marcat trebuie constatate printr-o testare la Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Informatică – ICI București. Instituția va emite, dacă este cazul, distribuitorilor autorizați, un document din care rezultă că modelul testat nu îndeplinește condițiile tehnice pentru tipărirea pe bonul fiscal sub formă de cod QR a informațiilor

relevante.

Reamintim că, începând cu 1 ianuarie 2024, s-a eliminat facilitatea conform căreia **contribuabilii aveau posibilitatea să scadă costurile cu casele de marcat din impozitul pe profit / pe veniturile microîntreprinderilor**. Pentru plătitorii de impozit pe profit, totuși, casele de marcat vor putea face obiectul facilității fiscale reprezentând scutirea de impozit pe profitul reinvestit.

Debitorii în dificultate – sprijiniți de legislația europeană, transpusă acum și în România

Autor: Alina Moldovan, Partener Firon Bar-Nir

În contextul geopolitic actual și al crizelor economico-financiare care s-au succedat în ultimii ani, și având în vedere interesul public generat de stabilirea unui cadru legal care să ofere certitudine juridică, de natură să crească încrederea consumatorilor debitori și a întreprinderilor, debitorii care nu-și mai pot achita creditele sau se confruntă cu întârzieri la plata ratelor, beneficiază de protecție la nivel european. Astfel, potrivit **Directivei (UE) 2021/2.167**, administratorii de credite și cumpărătorii de credite au obligația de a acționa întotdeauna cu bună-credință, de a trata în mod echitabil debitorii și de a le respecta dreptul la viață privată, nu au dreptul de a hărțui debitorii și nici de a oferi informații înșelătoare, iar în cazul în care creditul a fost cesionat, înainte de prima colectare a

datoriilor și ori de câte ori debitorii solicită acest lucru, trebuie să le furnizeze informații privind cesiunea care a avut loc, identitatea și datele de contact ale cumpărătorului de credite și ale administratorului de credite, precum și informații privind sumele datorate de debitor.

În România, odată cu adoptarea **OUG nr. 15/2024** privind administratorii de credite și cumpărătorii de credite, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind contractele de credit pentru consumatori, publicată în Monitorul Oficial nr. 188 din 7 martie 2024, executarea silită a debitorilor aflați în dificultate – ca procedeu juridic ce permite creditorilor să recurgă la măsuri coercitive pentru a-și recupera creanța de la debitor, în cazul în care acesta nu își îndeplinește de bunăvoie obligațiile stabilite printr-un titlu executoriu (o hotărâre judecătorească, un contract de credit sau alt document legal care atestă datoria) – este amânată, creditorii (băncile) fiind obligați să aplice mai întâi anumite măsuri care vin în sprijinul clienților lor: renegocierea condițiilor împrumutului, recalcularea ratelor creditului, refinanțarea totală sau parțială a contractului de credit, chiar iertarea parțială de datorie și consolidarea datoriilor, sub condiția ca debitorii să-i informeze despre înrăutățirea situației lor financiare.

OUG nr. 15/2024, care transpune în legislația națională prevederile Directivei (UE) 2021/2.167, modifică, printre altele, **OUG nr. 50/2010** privind contractele de credit pentru consumatori. Principala modificare vizează clarificarea art. 30 din OUG 50/2010, prin introducerea a două noi alineate: “(6) În perioada derulării raporturilor contractuale, consumatorul informează banca în cazul în care situația sa financiară se modifică” și „(7) În situația prevăzută la alin. (6), creditorul este obligat să renegocieze condițiile și să recalculeze, cu acordul consumatorului, ratele în funcție de gradul de îndatorare al acestuia de la momentul informării”.

De asemenea, OUG nr. 15/2024 introduce două noi articole în

textul OUG nr. 50/2010, i.e.:

- **articolul 84[1]**, potrivit căruia înainte de a modifica termenele și condițiile contractului de credit, creditorul este obligat să comunice consumatorului următoarele informații: **a)** o descriere clară a modificărilor propuse, precizând dacă debitorul trebuie să își dea consimțământul sau dacă modificările sunt introduse prin efectul legii; **b)** calendarul de punere în aplicare a modificărilor menționate la lit. a); **c)** mijloacele de care dispune consumatorul pentru a depune o reclamație cu privire la modificările menționate la lit. a); **d)** termenul în care trebuie formulată o astfel de reclamație; **e)** denumirea și adresa autorității competente la care consumatorul poate depune reclamația.
- **articolul 84[2]**, potrivit căruia creditorii au obligația de a avea politici și proceduri adecvate pentru a aplica, dacă este cazul, o restructurare rezonabilă înainte de a demara procedura de executare silită, iar măsurile de restructurare trebuie să țină seama, printre alte elemente, de situația consumatorului și să ofere fie **a)** refinanțarea totală sau parțială a contractului de credit, fie **b)** modificarea termenelor și condițiilor existente ale unui contract de credit, prin (i) prelungirea duratei contractului de credit; (ii) modificarea tipului de contract de credit; (iii) amânarea plății tuturor sau a unei părți a ratelor de credit pentru o anumită perioadă; (iv) schimbarea ratei dobânzii; (v) oferirea unei perioade fără plăți; (vi) posibilitatea efectuării unor plăți parțiale; (vii) conversii monetare; (viii) iertarea parțială de datorie și consolidarea datoriilor.

În România, consumatorii care se consideră lezați se pot adresa Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorului, conform procedurii de soluționare a reclamațiilor descrise în anexa la OUG nr. 15/2024.

Avalanșă de modificări fiscale de la 1 iulie. Ce reguli noi trebuie să aplice companiile legat de e-Factura, e-Transport și e-TVA

Autor: Cristina Săulescu, Partener Cabot Transfer Pricing

Pe măsură ce 1 iulie 2024 se apropie, companiile din România trebuie să se pregătească pentru o serie de schimbări semnificative legate de sistemele e-Factura, e-Transport și e-TVA. Dacă unele modificări erau deja cunoscute și își așteptau doar implementarea – cum este cazul termenului de 5 zile calendaristice pentru raportarea facturilor în e-Factura sau extinderea e-Transport la transporturile internaționale de mărfuri, unele au apărut total neprevăzut în ultimele zile ale lunii iunie, fiind adoptate în mod fulgerător de Guvern prin ordonanțe de urgență: extinderea e-Factura și la tranzacțiile B2C sau apariția sistemului e-TVA, care transformă major modul de completare și depunere a deconturilor de TVA pentru toate companiile care sunt obligate la declararea și plata acestei taxe.

Termenul de raportare a facturilor în sistemul național va fi de 5 zile calendaristice

Din 1 iulie, termenul de transmitere a facturilor va fi de cinci zile calendaristice (față de cinci zile lucrătoare până la 30 iunie 2024), dar nu mai târziu de 5 zile calendaristice de la data limită prevăzută în Codul fiscal pentru emiterea facturii.

Din perspectiva emitenților, nerespectarea termenului limită pentru transmiterea facturilor în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei – pentru contribuabilii mari, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei – pentru contribuabilii mijlocii și cu amendă de la 1.000 lei la 2.500 lei – pentru celelalte persoane juridice, precum și pentru persoanele fizice.

Suplimentar, de la 1 iulie, va fi sancționată și netransmiterea de către emitent a facturii în RO e-Factura, precum și primirea și înregistrarea de către destinatari a unei facturi emise și neraportate în sistemul național de facturare. Aceste fapte constituie contravenții și se vor sancționa cu o amendă egală cu 15% din valoarea totală a facturii.

Din perspectiva aplicării amenzilor pentru netransmiterea facturilor în sistemul național privind factura electronică RO e-Factura, OUG 69/2024, publicată recent, aduce o clarificare extrem de importantă: de la 1 iulie, amenzile se vor aplica o singură dată pentru toate facturile aferente unei luni și neraportate în sistemul RO e-Factura.

În lipsa acestei precizări exprese, modul de sancționare era ambiguu, iar prevederile puteau fi interpretate inclusiv în sensul în care amenzile s-ar fi putut aplica punctual, adică inspectorii să dea câte o amendă pentru fiecare factură neraportată în sistemul e-Factura.

De la 1 iulie, firmele pot raporta opțional și facturile B2C în e-Factura

OUG nr. 69/2024, publicată în Monitorul Oficial pe 21 iunie, extinde utilizarea sistemului de facturare electronică și la tranzacțiile între companii și consumatorii finali (B2C), ceea ce înseamnă că toate persoanele impozabile care emit facturi către consumatori vor trebui să le raporteze în sistemul RO e-

Factura. Această nouă componentă a sistemului național de facturare electronică se va aplica în două etape: în mod opțional în perioada 1 iulie 2024 – 31 decembrie 2024 și în mod obligatoriu începând cu 1 ianuarie 2025.

Pentru tranzacțiile B2C, se vor aplica aceleași reguli de raportare ca și pentru celelalte facturi pentru care există obligații de raportare (B2B și B2G): termenul de transmitere a unei facturi în sistemul RO e-factura este de 5 zile calendaristice de la emiterea facturii, dar nu mai mult de 5 zile calendaristice față de termenul maxim în care poate fi emisă o factură.

La fel ca în cazul facturilor B2B, nici facturile simplificate emise în relația B2C nu se declară în sistemul e-Factura.

Din iulie începe și implementarea e-TVA

O altă ordonanță publicată în 21 iunie, OUG nr. 70/2024, reglementează cadrul pentru sistemul e-TVA, care impune o nouă procedură fiscală pentru emiterea deconturilor de TVA începând cu operațiunile aferente lunii iulie 2024. Deși va intra în vigoare de la 1 iulie, implementarea ei propriu-zisă o vom vedea abia din luna august 2024, atunci când se împlinesc termenele de declarare și plată a TVA-ului pentru tranzacțiile din iulie.

Noua procedură vizează toți plătitorii de TVA și implică un sistem în care ANAF va emite, pe baza informațiilor și datelor disponibile în sisteme informatice precum e-Factura, SAF-T, e-Case de Marcat și altele similare deconturi precompletate de TVA, care vor fi transmise în SPV fiecărui contribuabil.

Contribuabilii vor primi deconturile la sfârșitul fiecărei perioade fiscale, până în data de 20 a lunii următoare celei corespunzătoare perioadei fiscale a TVA (luna sau trimestrul) și vor avea obligația ca în cinci zile să le verifice și să le ajusteze astfel încât să reflecte situația lor fiscală reală pe TVA. Odată făcute toate reconcilierile și verificările,

contribuabilii vor depune până cel târziu în data de 25 a lunii Decontul final de TVA.

Ulterior, dacă există diferențe semnificative între deconturile precompletate și cele finale depuse de contribuabili, ANAF va trimite în SPV o notificare prin care va cere companiilor să justifice aceste neconcordanțe.

Diferențele sunt considerate semnificative dacă depășesc cumulativ două praguri de semnificație: sumele au o valoare absolută de minim 1.000 de lei și reprezintă o diferență procentuală de minimum 20% față de valorile precompletate de ANAF.

La primirea acestei notificări de la organele fiscale, contribuabilii vor avea 10 zile la dispoziție pentru depunerea tot în SPV a unui nou formular electronic – „Notă justificativă privind diferențe RO e TVA”, prin care să explice și să argumenteze diferențele de sume.

Companiile care nu vor trimite aceste note justificative în termenul impus riscă atât amenzi cuprinse între 2.000 lei și 10.000 lei, cât și sancțiuni indirecte, în contextul în care nedepunerea acestor explicații va constitui un criteriu de risc fiscal, deci lipsa lor va contribui la creșterea gradului de risc pe care îl va înregistra compania în evidențele organelor fiscale.

Merită subliniat că deși acest nou mecanism de întocmire a deconturilor de TVA se aplică începând cu operațiunile aferente lunii iulie, cu termen de declarare în august, în cazul punctual al noilor obligații ce vizează justificarea diferențelor semnificative identificate de ANAF, s-a reglementat o perioadă de 90 de zile de publicarea OUG nr. 70/2024 în care ele nu se vor aplica. Practic, contribuabilii vor trebui să depună notele justificative pentru perioada anterioară, respectiv iulie – august, abia din 19 septembrie, dată de la care se vor putea aplica și cele două categorii de

sancțiuni detaliate anterior.

Extinderi și la e-Transport din iulie

1 iulie este data când va fi pusă efectiv în aplicare și extinderea obligațiilor de raportare în e-Transport care vizează transporturile internaționale de mărfuri. Încă din luna decembrie a anului trecut, autoritățile au impus companiilor, prin OUG nr. 115/2023, să obțină coduri UIT și pentru toate transporturile internaționale de mărfuri, care tranzitează teritoriul României, indiferent de ce tipuri de bunuri sunt transportate. Obligația, deși a intrat în vigoare imediat, a fost totuși temporizată astfel încât regimul de sancționare pentru încălcarea ei să se aplice cu aproximativ șase luni mai târziu – de la 1 iulie 2024, oferind în acest mod companiior o perioadă de timp pentru a-și adapta procedurile interne ca să se conformeze noilor cerințe.

Tot Ordonanța 115/2023 a impus suplimentar operatorilor de transport să își echipeze vehiculele cu dispozitive de poziționare prin satelit și să asigure monitorizarea datelor de poziționare a vehiculului pe toată durata traseului. În același scop, șoferii vehiculelor au obligația să pornească dispozitivele de poziționare înainte de începerea transportului pe teritoriul național și să îl oprească după livrare sau după părăsirea teritoriului României. Și pentru aceste obligații, termenul de conformare este tot începutul lunii iulie.

Reglementarea activităților

casnice: avantaje și provocări practice

Autori: Claudia Sofianu, Partener, liderul departamentului Impozit pe venit și contribuții sociale, EY România

Dorina Marcu, Manager, Impozit pe venit și contribuții sociale, EY România

Într-o mișcare inspirată de succesul sistemelor de vouchere din Europa, Parlamentul României a adoptat Legea nr. 111/2022, prin care se reglementează activitatea prestatorului casnic în țară și care a intrat în vigoare de la 1 ianuarie 2024. Scopul acestei legi este de a aduce la lumină o zonă predominant nefiscalizată și de a combate munca „la negru”, oferind în același timp protecție socială și fiscală atât pentru prestatori, cât și pentru beneficiari.

Activitatea casnică, definită ca muncă necalificată desfășurată ocazional în gospodăria unei familii sau a unei persoane singure, include curățenie, spălarea/călcarea hainelor, prepararea hranei, îngrijirea unei persoane dependente și altele de acest fel. Prestatorii casnici nu vor primi bani direct de la beneficiari, ci tichete de activități casnice, care pot fi preschimbate ulterior în numerar. Impozitul și contribuția la pensii se aplică la jumătate din valoarea tichetului, iar agențiile de șomaj rețin aceste sume la preschimbare.

Mai mult, în situația în care prestatorul casnic nu este asigurat în sistemul de asigurări sociale de sănătate, acesta dobândește calitatea de asigurat, fără plata contribuției, și are dreptul la pachetul de servicii medicale de bază, de la data la care a solicitat preschimbarea a cel puțin 85 de tichete de activități casnice și își poate menține această calitate dacă continuă să preschimbe în bani cel puțin 85 de

tichete de activități casnice pe lună.

Pentru a beneficia de avantajele tichetelor pentru activități casnice în România, prestatorii trebuie să îndeplinească anumite criterii, inclusiv înregistrarea pe o platformă autorizată și respectarea legislației.

Care este procedura de accesare a tichetelor?

Este nevoie, în prealabil, de înscrierea în platforma ANOFM, atât a prestatorilor cât și a beneficiarilor, cu date specifice de identificare, a fiecăruia în parte. Acestea sunt necesare pentru ca beneficiarii să găsească persoanele care pot presta serviciile de care au nevoie și să poată achiziționa tichetele pe care le vor primi cei care prestează munca în sine. După achiziționarea tichetelor, acestea sunt valabile 12 luni și vor fi utilizate pentru „plata” serviciilor respective. Transformarea tichetelor în bani se va face pentru prestator atunci când acesta se prezintă la agenția teritorială, după realizarea serviciilor. Până atunci, tichetele se vor regăsi în portofoliul prestatorului și pot fi folosite în 12 luni de valabilitate.

Ca angajator, se pot oferi tichete casnice angajaților, pentru a oferi sprijin pentru nevoile zilnice cum ar fi menajul sau gătitul. În plus, aceste tichete sunt însoțite și de un avantaj fiscal: pentru tichetele casnice oferite de angajatori nu se plătesc asigurări sociale, aducând angajaților o valoare suplimentară. Deși oferirea de tichete casnice ar demonstra responsabilitate socială și poate fi folosită ca o metodă de a stimula satisfacția și loialitatea angajaților față de societate, în practică administrarea tichetelor poate fi complicată pentru angajatori.

Ce se întâmplă în alte țări?

Această abordare inovatoare a fost inspirată de modelele de succes din Italia, Franța și Belgia, unde voucherele au facilitat plata serviciilor casnice și au adus numeroase

avantaje:

1. Reducerea muncii la negru: Tichetele oferă o alternativă legală și transparentă pentru plata activităților casnice, contribuind la combaterea muncii nedeclarate.
2. Protecție socială: Persoanele care desfășoară activități casnice ocazionale primesc beneficii de asigurări sociale și de sănătate prin intermediul platformelor care emit tichete.
3. Simplificarea plăților: Beneficiarii pot achita serviciile direct cu tichetele, fără a manevra numerar sau a emite facturi.
4. Economisirea timpului: Tichetele elimină necesitatea de a căuta și negocia direct cu prestatorii, economisind timp și efort.
5. Stimularea economiei locale: Folosirea tichetelor sprijină prestatorii locali și economia la nivel de comunitate.

Provocările și oportunitățile de aplicare ale noii legi

Este cert că, cel puțin având în vedere datele care se observă în platforma ANOFM, după primele șase luni de la intrarea în vigoare a reglementărilor legislative privind tichetele casnice, utilizarea acestora este departe de potențialul pe care îl oferă. Este adevărat, platforma IT a devenit funcțională pe 23 aprilie a.c., deci avem doar două luni de la deschiderea efectivă a înscrierilor în sistem. Potrivit datelor comunicate de ANOFM (la solicitarea HotNews.ro), în prima săptămână s-au înregistrat pe platformă 480 de beneficiari casnici și 360 de prestatori casnici. Dacă ritmul înscrierilor s-a menținut, este probabil că la acest moment sunt înscrise câteva mii de persoane, ceea ce arată încurajator.

Considerăm însă că sunt necesari pași suplimentari în acest sens, cum ar fi:

1. Conștientizarea și adoptarea: Educația și conștientizarea atât a prestatorilor, cât și a beneficiarilor, sunt esențiale pentru a asigura implementarea corectă a sistemului de tichete.
2. Monitorizarea și conformitatea: Autoritățile trebuie să monitorizeze utilizarea tichetelor și să asigure conformitatea cu legea.
3. Adaptarea la schimbare: Atât prestatorii, cât și beneficiarii trebuie să se adapteze la noul sistem și să înțeleagă beneficiile și obligațiile implicate.
4. Platforma electronică: Recent, a fost lansată și platforma electronică pentru activitățile casnice, care simplifică gestionarea relațiilor de muncă în acest sector.

Sistemul de tichete casnice este, deocamdată, foarte puțin conștientizat, mulți prestatori și beneficiari nu sunt încă familiarizați cu acesta și nu îl folosesc în mod eficient. În prezent, în baza de date a ANOFM sunt înregistrați foarte puțini prestatori, dar și beneficiari. Pe de altă parte, procesul de transformare a tichetelor în bani poate fi complicat pentru unii prestatori, iar tichetele au o valoare nominală fixă, ceea ce poate fi o limitare pentru anumite activități ori servicii mai costisitoare.

Autoritățile pot lua mai multe măsuri pentru a educa populația și a stimula utilizarea tichetelor casnice prin organizarea de campanii de informare și educație, sesiuni de instruire pentru prestatorii și beneficiarii casnici, pentru a explica beneficiile tichetelor casnice, cum funcționează și cum pot fi utilizate. De asemenea, autoritățile pot lucra împreună cu mass-media și cu organizații non-guvernamentale pentru a promova informații relevante despre tichetele casnice.

În general, sistemul de tichete casnice are potențialul de a aduce beneficii semnificative, dar necesită educație și ajustări pentru a funcționa optim.

Legea nr. 111/2022 reprezintă un pas important în direcția unei piețe de muncă mai transparente și mai echitabile.

Prin această inițiativă, România se alătură altor țări europene în efortul de a profesionaliza sectorul serviciilor casnice și de a oferi lucrătorilor un mediu de muncă legitim și protejat. Platforma ANOFM se dorește a fi o modalitate eficientă de interacțiune între beneficiari și prestatorii de servicii casnice, iar tichetele valorice oferă beneficii suplimentare lucrătorilor casnici, cum ar fi asigurările de pensie și sănătate.

Pentru mai multe informații despre sistemul de vouchere și impactul său asupra sectorului european al serviciilor casnice este necesar ca potențialii beneficiari să contacteze autoritățile competente sau platformele autorizate de emitere a tichetelor ale ANOFM (Platforma electronică de evidență a activităților casnice – anofm.ro).

Majorarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată

În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 /06.06.2024 a fost publicată HG 598 / 2024 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată („HG 598 / 2024”).

Conform acestui act normativ, începând cu data de 1 iulie 2024, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, fără a include indemnizații, sporuri și alte adaosuri, va fi de 3.700 lei / lună, pentru un program normal de lucru în

medie de 168 de ore / lună, reprezentând 22,024 lei / oră.

! Reamintim că începând cu data de 1 ianuarie 2022, salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată poate fi aplicat pentru un salariat pentru o perioadă de maximum 24 de luni, de la momentul încheierii contractului individual de muncă. După expirarea perioadei respective, acesta va fi plătit cu un salariu de bază superior salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

Totodată, începând cu data de 01.07.2024, Hotărârea Guvernului 900 / 2023 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată se va abroga.